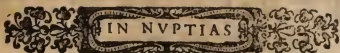

68.13.C.75

68 . 13 . C . 75 .

IN NVPTIAS

SERENISSIMORVM PRINCIPVM

FERDINANDI

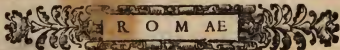
HETRVRIAE MAGNI DVCIS,

ET CHRISTINAE

Caroli Lotharingiae Ducis Filiae.

68.
73
C
75

R O M A E

Apud Paulum Bladum Impressorem Cameralem. 1589.

FERDINAND

REX

CASTELLAE

LEONIS

1500

EPITHALAMIUM

IOANNIS HIERONYMI

Florellij.

Vrpureas quatens pennas diffuderat amplas
Fama per Europæ populos, vrbesq; beatas,
Magno Thuseorum Regi, cui sacra galeri
Purpura in ardentem gemmis mutata coronam
Clara modò duplici præcinxit tempora honore,
Formosam Regum summorum Galli, & Iberi

Coinugio iunctam neptem, propriamq; dicatam.

Accurrunt Rhodani rapidas qui fluminis vndas;

Quiq; Tagum auriferum potant, Rhenumq; bicornim,

Insignes Proceres, rarum decus orbis, honosq;.

Accurrunt longè nitida comitante caterua,

Italici Heroes, Diuum generosa propago.

Gratantur; iungunt dextras; præ se intima latè

Fronte ferunt hilari lætantis gaudia cordis.

Tè ne sibi, regale genus, CHRISTINA iugandam

Antè alias voluit pulchras, castasq; puellas

Magnanimus FERNANDVS, cui terraq; mariq;

Gens Tyrrhena potens, Regna & felicia parent?

Tè ne sibi, regale genus, FERNAME, maritum

Antè alios magnos Reges pulcherrima rerum

CHRISTINA optauit, cuius Lotharinga Parenti

Morem Regna gerunt; cuius Patrumq; potentum

Iussa polo positi, populi sub vtroq; facessunt?

Tè ne Deus, CHRISTINA, dedit fore, cuius ab aluo

Fecundo ingentes illi, longosq; per annos

Optati Heroes MEDICAEI, qui vaga Mundi

Sydera fulserunt, quiq; alto lumine terram

Lustrarunt Italiam, humanas reddantur in oras;

Altèra vt Hetruscas Diuum Berecynthia mater.

Turrito incedas curru deuecta per Vrbes?

Quis populi vndantis plausus? quis regia circum

Mœnia concursus? proprijs Tyrrhena relictis

Exultans pubes laribus, per iuncta superbis

Arcubus auratis, pictisq; ornata tapetis

Confusus pede, discurrit strata amplà viarum;

Miraturq; Vrbe[m] quæ tot magnas capit Vrbes.

Illic visuntur cælebres; gens Lydia, Pisæ;

Quorum victrices voltantes lata carinas
 Per freta, sæpe maris stupuerunt Diq̃, Deaq̃.
 Illic armigeræ, Romana colonia, Senæ;
 Et Mons glandiferæ iam nactus ab ilice nomen;
 Et frugum, pecorumq̃; ferax, oleiq̃; Soanæ;
 Massaq̃; , Grossetumq̃; , Pienſq̃; , & regia Cluſi.
 Illic Pontificum patria inclyta Politianum;
 Et pugnaæ Arretium, & antiquæ Volaterræ;
 Et Burgum, vicino gens infesta Typherno;
 Et bello Cortona ferox; & prole virorum
 Egregium latè Colles generosus; & amplis
 Vndiq̃; conspicuum factis Pistorium auitis;
 Et pulchrum Pratum; dilecta & Pifcia Baccos
 Et sacra in se se translatis Barga camœnis;
 Et gemino dictæ ardenti de ſydere gentes;
 Et queis clara rubens minium iam nomina fecit;
 Oppidaq̃; centum, latis quæ diſſita campis,
 Aequata regit Imperij Florentia lance.
 Horum fulgentes primores veſtibus aureis
 Excelfum ad ſoliſum accedunt, & poplite flexo
 Oblatis donis, quorum omnis luce, & odore
 Regia ſaſa nitet, ſella gemmante ſedentes
 Compellant ſponſos, atq̃; omnia fauſta precantur.
 Stant medio conſtructa ſoro regalia teſta,
 Verticeq̃; attingunt ſtammantia ſydere ſummo.
 Portæ auro rutilant, auro rutilantq̃; fenestræ;
 Atria longa patent operoſis ſulta columnis,
 Aereq̃; viuaci centum celeberrima ſignis.
 At domus interioris, & ornamenta beatæ
 Aulae quis narrare queat? quis carminæ luxum,
 Quis gazam auguſtam referat? quis diuitis auri
 Pondera magna? quis & gemmas fulgore coruſco
 Flammigeri æquanteis radios, & lumina ſolis?
 Haſce tot inter opes varijs aulae figuris
 Præ ſe facta ſerunt Heroum ingentia, quorum
 Gens antiqua potens M E D I C A E I A ſanguine creta eſt.
 Hetruſcis enixa oris propè fluminis Arni
 Cæreulas vndas molli Theoberga fouebat
 In gremio puerum, quo non formoſior alter;
 Et decepta viri plorabat imagine amati.
 Nate meæ (aiebat) dulcis ſpes vnica vitæ
 Nate meum ſolum decus, & mea gloria ſola,
 Gloria ſi tamen vlla potèſt ſuperèſſe, decus ue
 Et profugæ, & miſeræ, & paſſæ mala multa puellæ;

Non ego de illius, vel Auorum nomine clāro
 Te dicam eiectum regnis cum matre paternis;
 Sed, quod mandauit Vates accessa, vocabo
 Te MEDICEN, tantis possis si fortē mederi
 Ipse malis nostris, durolq; auertere casus:
 Talia conquestam properantes montibus altis
 Solantur teneræ Nymphæ, sætumq; nouellum
 Purpureo spargunt, & odoro turbine florum.
 Quo primum latis diuisis tempore regnis,
 Aufrasia armipotens, amisso nomine prisco,
 Regnante ex Lotharo cœpta est Lotharingia dici;
 Forma præstantem, clarisq; parentibus ortam
 Vxorem lotharus Theobergam duxit; & ipfis
 Plus oculis (ac si quid in his vitalibus auris
 Charius esse potest oculis) face mutua amauit.
 At tantos abruptit saga venefica amores
 Caldrada; & iuuenem flammis furialibus actum
 Impulit vt, fida dimissa coniuge, casti
 Se super inducta, violaret scœdera lecti.
 Quis tibi sensus erat? quæ mens vxori, & amanti
 In scœlix Theoberga, tuis cum sedibus altis
 Fulgere prospiceres fucatæ pellicis ora
 A charo viro, & à te met decedere iussa?
 Tunc & corda premit frigens manus, & coit omnis
 Per venas sanguis: collapſa calorq; , colorq;
 Destituunt membra, algentem referentia mortem.
 Mox lymphis reuocata nouis, vitaq; reuerſa,
 Auratos manibus violentis effera crines
 Abscissa, & lacerata genas, pectusq; decorum,
 Proh superum (inquit) sancta fides: ciecta iugali
 De thalamo inuisi cerno quid lumina Solis?
 Quid vitam duco? ad quæ me tandem ipsa referuo?
 Quod grauis hinc vtero despecta, irrisaq; tendam?
 Quas pergam ad genteis, patrias ne reuertar in oras,
 Inſenso fratre, atq; vtroq; orbata parente?
 An alter quærendus, lege vetante, maritus?
 Et lothari crimen delendum crimine nostro?
 Ah prius hauriri telluris hiatibus atris,
 Aut trisſteis exoptem Erubiq; , Chaosq; profundi
 Tartareas trisido detrudi fulmine ad vmbras,
 Quàm genus his nostrum aspergam maculisq; , notisq; .
 Tantos incenso rumpentem pectore quæstus
 Fida superueniens nutrix intercipit Aegle.
 Non lachrymas poscit vanas, vanasq; quærelas

Chara (inquit) nata & domina hoc miserabile tempus.
 Pellex seua instat: furijs agitatus iniquis
 Vir procul ire iubet, dulciq; abscedere terra.
 Rumpe moras omneis: iter arripe: cætera curæ
 Dis sint vindicibus. tecum quacunq; fereris
 Iuncta tibi veniam, velut altera corporis vmbra.
 Hesperidum nobis templum est, & sacra Sacerdos
 (Prædixit, memini, quondam qui nouerat omneis
 Alphius astrorum cursusq; vicesq;) petenda.
 Indè salus pendet tua. Mentis dicitur illa
 Carminibus quascunq; velit vincire solutas;
 Atq; arctè vinctas æratis soluere vinclis.
 Si tibi fata dabunt illuc venisse, videbis
 Illius ad vocem ter ram mugire trementem:
 Desertis nudos manes exire sepulchris:
 Flectere iter medio cælo vaga sydera retro:
 Et rapidis Sisti frænatis flumina lymphis.
 His Aegles dictis altum Theoberga dolorem
 Corde premit, studioq; simul festinat eundi.
 Sed quid ego memorem, tecta vt regalia linquens
 Sæpè oculos lachrymis vndanteis, sæpè labantem
 Illa pedem retro tulit? vt progressa marinum
 Ad litus, nauim conscendit? vt æquore meso,
 Post multa Oceani superata incommoda vasti,
 Hesperidum templum, nitidosq; aduenerit hortos?
 Hic illi Vates occurrens, Siste puella
 Regia, Siste gradum (dixit) vefcentibus aura
 Mortali vltèrius nullis procedere fas est.
 Quod cupis à nobis, quantum licet, optima præstem.
 Attende, atq; animo memori mea dicta repone.
 Nullis carminibus, nullis reuocabilis herbis
 Mens lothari lymphata tui est. dabit improba pœnas
 Deturbata tua pellex de sede; miserq;
 Italicis campis lotharus telo occidet afro.
 At tibi mutanda Hetruscis sunt Belgica regna;
 Quæ tua progenies armis præclara, togisq;
 Aeterno regat imperio venientibus annis.
 Stat placidi ad ripas Arni Orbis flos, & ocellus
 Vrbs ingens; cuius muros, arcesq; nouauit
 Ille tuus Proauus, qui iam cognomina Magni
 Magnis æquauit factis, & pectore magno.
 Hæc regni sedes. Hic tu, quem ventre recondis;
 Educes puerum dulcèis in luminis oras;
 Et MEDICEN dices, stirpis, gentisq; futuræ

Per celebres fastos clarum, & memorabile nomen.
 Dixit, & auulsum sacra dedit arbore ramum,
 Aurea quo dependebant rutilantia poma.
 Hæc tibi sint (inquit) nostri in te pignus amoris,
 Atq; tuis magnis, munus virtutibus. Hæc te
 Ducent securam; & tuæ erunt insignia prolis.
 Sic effata, statim templo, hortisq; abditur aureis.
 Intonuit, discedente illa, summus Olympus;
 Et tremuit tellus pedibus pulsata verendis.
 At Theoberga animo quæ sint ventura volutans;
 Quæq; Deum certus velit immutabilis ordo;
 Et claram sobolem; & regalia sceptrâ Nepotum;
 Temperat à lachrymis; & turgida mandat amicis
 Vela dari ventis, ac iussas quærere terras.
 Nil opus abiernis palmis, nil arte magistra:
 Numine recta sacro tranquilla per æquora puppis
 Tuta volat; Scyllamq;, & prætergressa Charybdim,
 Et lybici, siculiq; maris deuecta per vndas,
 Optato tandem confedit littore Tusco.
 Talia imaginibus pulchris, pulchrisq; figuris
 Auro intertextis, atq; a fro murice tinctis
 Pendebant acubus depicta aulæ britannis.
 Astabat gentis Princeps Antenor, & auctor
 Hostibus elapsus medijs armatus Achiuis;
 In domitosq; Scythas Istri frænabat ad vndas.
 Hunc iuxtâ Gethico respersus sanguine natus
 Horrebat; Rhenique inter, Mosæq; fluenta
 Ampla Sycamborum fundabat regna tremenda.
 Haud procul indè, genus ducens Pharamundus ab illis,
 Francorum imperium, & bellaceis, Marte secundo,
 Formabat latè populos; longaq; potentum
 Inuictus serie ditabat, & ordine Regum.
 Paulum infra, luce effulgens Pipinus ahena,
 Rem Francam propria augebat virtute; dabatq;ue
 Augustam prolem, Medicæ vndè, & Lotharinga
 Clara domus, riuus diductis, vno, & eodem
 Fonte triumphali per lucida stemmata manat.
 Vt spissæ stellæ scintillant æthere puro
 Cùm nulli flatus sudam, cùm nubila nulla
 Inuoluunt noctem; sic longè spissa nitentis
 Irradiant sobolis diffuso lumina mundo.
 Stabant Heroes **MEDICAEI** vno agmine pulchras
 Ad ripas Arni; & resonanti gutture cycnos
 Maxima gaudebant sua facta audire canentis.

Hostibus alpinæ stratis propè flumina Seuæ
 Victoreis germanos Syluestrum, atque Ioannem
 Seruata exultans vrbs excipiebat ouanteis.
 Oblatum patriæ dilectæ Verius alto
 Corde recusabat regimen; plebemq; furentem
 Ponere cogebat blandis sermonibus arma.
 Nil poscens Auerardides sibi Biccus, omneis
 Virtuti, meritisq; suis deferri amplos
 Cernebat duplici palma titulos, & honores.
 Atroci victis bello, pugnaq; feroci
 Maurorum turmis, firmabat Petrus Achiuos;
 Et claras secura pace regebat Athænas
 Circumstant patriæ patrem iuuenesq; senesq;
 Magnanimum Cosmum densa, nitidaq; corona.
 Hi magnum, fortemq; vocant, quòd suderit armis
 Intrepidas acies. Alij iustumq; piūq;
 Munierit charam sanctis quòd legibus urbem.
 Vnà omnes vitam acceptam, referuntque salutem;
 Vnà omnes plausu lætanti ad sydera tollunt:
 Ponè sequens natus magna virtute tumultus
 Ciuileis contundit, & auget lumen auitum.
 Coniuratorum gladijs euasus iniquis
 Extinctum fratrem iugulantum cæde cruenta
 Vindicat; Italiamque omnem, terraque, marique
 Excitat, atque idem sedat Laurentius ingens.
 Hic monimenta diu deperdita Græca Latinis
 Reddidit, & magnis reuocatas sumptibus arteis,
 Gymnasia, & doctis posuit celeberrima Pisis.
 Alter adest Petrus nulli, nec robore mentis,
 Nec forti dextra, belli nec laude secundus;
 Fortunæ tantum sœuis conatibus impar,
 Illi, queis terris reserare, & claudere cælum
 Dat pater omnipotens, quique orbem lumine complent,
 Pontificum iubar illi sunt, Clemensq;, Leoq;
 Tertius his Pius immixtus decus additur altum.
 Purpureos inter Patres, sacrumq; Senatum
 Hyppolitus pellucet, pellucetq; Ioannes.
 Hunc tantum indigno ostenderunt sydera mundo;
 Illum Nocte satz antè diem rapuere sorores
 Horribili suram disco percussus ahenò
 Exectam corde intrepido tractatq;, videtq;
 Alter Mauortis fulgur, terrorq; Ioannes.
 Illum Tyrrenæ gentes, illumq; Latinæ;
 Illum omnes descent Itali, Galli; feroces;

Et ruitura, suo amisso duce, Martia Roma.
 Cornubus effractis, deiecta fronte, Metaurus
 Bis victus minor æquoreis insultat arenis
 Laurentique pedes submissa aduoluitur vnda
 Fratenum sacrum imperium, & longè arma timenda
 Consilio iuuat, atque ope rerum insignis Iulus.
 Gestarum splendore; ac Gallos inter amicos
 Subiectis latè dominatur gentibus amplis.
 Augusti auxilio soceri, atque potentibus armis
 Magnus Alexander deletis hostibus, vrbi
 Ingratæ parcit; falcesque resumat auitas.
 Turbatum imperium, patrata cæde nefanda,
 Vix dum vestitus prima lanugine malas,
 Maximus assumit generoso pectore Cosmus.
 Cipileis compescit motus, conterit hostes;
 Inuictos fundit Reges ingentibus ausis;
 Subiectis indulget, debellatque superbos;
 Regnorum fines, latè protendit, & arma;
 Aequore Tyrrheno, proprio de nomine dictam,
 Sublimem condit, satis sælicibus, urbem.
 Assistit lateri, Hispano orta ex sanguine Regum
 Et comes, & coniux, & vitæ acerrima custos,
 Pulchra Heleonora; & numerosa prole iugaleis
 Fecundat thalamos, ac gentis ditat Hetruscas.
 Susceptum validis humeris post fata parentis
 Tam magnæ molis Franciscus munus, onusque
 Fertque, regitque potens; ac longa pace, timendus
 Aequè & amandus, hetrusca beat ditissima regna.
 Austriaca huic coniux, Fernando Cæsare nata,
 Egregia insignis forma, morumque nitore,
 Præstantem peperit puerum; quem Sancta Deorum
 Decreta in patrias reuocarunt ætheris oras,
 Fernando imperium Patruo seruantia tantum.
 Iunior en Petrus, Batim qui prætulit Arno,
 Hispani fortunam Regis, & arma secutus,
 Huius sublimi virtute, huiusque potente
 Aerata dextra turbatis rebus vtræque
 Magna sibi Hesperia iam iam spondere videntur.
 Iunior en etiam, duos qui fulminat inter
 Belgarum armatos populos, longeque repellit
 Natalem nebulam proprio fulgore, Ioannes.
 Hæcque Nepos adiunctus erat puer acer, auorum
 Gloria, & Vrsinæ celebris spes maxima gentis,
 Virginius, magno maior mox Patre futurus.

Tot nitidos Proceres inter, Regesque, Ducesque,
 Tergemina redimita caput radiante corona,
 Astrum ingens terris fulget formosa virago
 Inuieto iuncta Henrico Catharina marito.
 Hanc belli laude, & tranquillæ pacis honore
 Insignem gentes vicinæ, longeque remotæ
 In cælum attollunt, & totus suspicit Orbis.
 Illa manu dulcè apprensam quam detinet, & quam
 Luminibus spectat blandis, vultuque sereno,
 Illa noua (agnosco procul ora micantia) nupta est.
 Aspicite, vt teneram generosas format ad arteis,
 Quas colere ingentes soleant, claræque puellæ;
 Vt domus, vnde ipsa est Gallorum in regna profecta,
 Et quo felici ventura est sydere Virgo,
 Ornamenta docet, titulos, decora, arma, triumphos.
 Nata (inquit, mihi nanque loco, Christina, fuisti
 Tu dulcis semper nata illo ex tempore, quo iam
 Chæra parens tua migravit mæa Claudia in astra)
 Disce fidem veram, verum ex me disce & amorem
 In virum, & in natos, superum quos certa voluntas
 Iam statuit tibi. Tu missis acubusque, colisque,
 Quæ sunt instrumenta humilis communia sexus,
 Imperij ex nobis didicisti iura regendi.
 Vt quandoque viri, si sic res exigat, acreis
 Ipsa leuare queas curas, duosque labores.
 Agnatos nosces lotharingus sanguis Hetruscos
 Heroas latè claros; iterumque vetusto
 Fonte suo iunges diductos maxima riuos.
 Quæ Virgo accipere ingenuo suffusa rubore
 Dicta videbatur, tacitaque recondere mente.
 Qualem puniceis emittunt cana colorem
 Lilia mista rosis: qualemque Aurora corusco,
 Cùm sol em manè antecedit, ab æthere fundit:
 Talem virgineo pudibundo erat ore videre;
 Hæc viua aurea fila, atque hæc spirantia texta
 Purpurea, artificum manibus variata disertis,
 Luminibus cupidis rutilam spectare per Aulam,
 Aduena prægestit pubes, magnoque stupore
 Curua supercilia attollit, pressatque labella:
 Ast aliò intentos visus reuocauit, & ora
 Illapsa ardenti nubes pellucida olympo.
 Quæ simul ac terram visa est tetigisse, decoro
 Exposito iuvene, in liquidas euauit auras.
 Aurea cæsaries olli per longa fluebat.

Colla, & diuinos latè stillabat odores.
 Fronde noua pulchrè virideis imitata sinaragdos
 Serpebat circum radiantia tempora laurus.
 Assyrio distincta ostro, & ferrugine Ibera,
 Et puri interpuncta notis stellantibus auri,
 Laxa imis palla illudebat cœrula talis.
 Rarum opus egregium, lateri lyra garrula sauo
 Effulgens nitidis gemmis pendebat eburna.
 Hanc postquam aurato percussit pectine, & vnâ
 Dulciloquis animam pulsu dedit impare neruis,
 Ore canente sacro, & fidibus sociante sonoris,
 Per varium, liquidumque melos, dulcissima verba,
 Saluete ô (ait) Heroes, Troiana propago,
 Cœlo olim demissa, per omneis disita terras:
 Quos Hymen, & Iuno facibus iunxere maritis.
 Aetherea lapsus regione, orisque supernis
 Troiugenas ad sum semper tutatus Apollo;
 Vt vos inuisam, conceptaque gaudia firmem
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Non tot, nec tantis procera astringitur Ilex
 Nodosis ederae vinculis, quot nexibus arctis
 Feruida castus Amor vestra intima corda reuincit:
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Nulla dies dulcis vestros dissoluat amores:
 Nulla dies sanctæ tædæ lususq. iocosq.
 Abrumpat: animæ sint vnâ, & corpora iuncta,
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Præsidio posteis Superi, thalamosq. iugaleis
 Fulserunt summo: pelletur si qua malignis
 Perniciem parat, aut herbis, aut carmine saga,
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Mutua vestra fides, & vester mutuus ardor:
 Et spectata Deis concordia rara benignis;
 Vos claros reddant sælis venientibus; & vos
 Pernicis famæ resonis lituisq., tubisq.
 Ferre virum prorsus tradant æterna per ora.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ
 Parcarum vestra erepta atris vnguibus vinctis
 Aurea diuino sustollent nomina rostro,
 Perpetuisque æuis nunquam interitura sacrabunt:
 Dulces Italix, & Reginx Hetruriæ olores.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Quantum humiles suprâ salices, tenuesq. myricæ:
 Propter aquæ riuos caput extulit ardua sagus:

Tantùm vos omneis, paribus quos alma iugatos
 Incendit flammis Erycina, anteitis amantes.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Vt rutilas inter stellas fax longa cometa
 Irradiat, crispumq; iubar rotat æmula solis:
 Sic vos Heroas inter, Regesque micanteis
 Purpureo mirum fulgetis lumine Sydus.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Quicquid gemmarum ditissima, quicquid odorum
 Arua serunt Arabum; quicquid pretiosius Indi,
 Panchæique metunt nitidis Orientis in oris;
 Id vestris gazis regalibus omne renidet.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Pax nedum Thuscas, vobis regnantibus, Vrbes:
 Sed tuta auspicijs vestris. beet Itala regna,
 Versis in sæuos Thraces, Maurosq; proteruos
 Quæ nunc ciuili sordescunt sanguine, telis.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 ¶ Ocra fossor aget: mollescent colla iuuenis:
 Sponte sua, qualis quondam largissima fertur
 Optatis auri sæclis, feret omnia tellus;
 Et plenum latè diffundet copia cornu.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Nascetur vobis fortunatissima proles,
 Quæ nomen, quæ facta nouet, memorandaq. auorum
 Virtutum decora: & populis, orisq. remotis
 Imperio adiectis, fama super astra feratur.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 ¶ Nec satis hoc. auctis regnis, auctam quoque claram
 Cernere natorum dabitur sobolem, atq. nepotum,
 Belli æquè ac pacis magno fulgore coruscant.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 Hæc ego venturi certus vos augur Apollo
 Præclari Heroes, ex me præscire lubenter
 Curaui. hæc pater Omnipotens (audite) superno
 Aethronans, nutu dexter confirmat amico.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.
 His dictis visus mortaleis exiit: & se
 Surripit ex oculis. alta, illo abeunte, resulget
 Aethra: & cælestis halat coma fusa vapores.
 Currite felices Arni, iam currite lymphæ.

